

kommunale Politi. Det er dog altsaa nogen Uddannelse, man dér har sikret dem. Og dernæst skal de have gennemgaaet et Kursus og aflagt en Prøve efter Justitsministerens nærmere Bestemmelse. Der kan dog dispenseres herfra. Lidt nærmere Regler herom synes jeg havde været ønskelige.

Om Lønningerne skal jeg ikke nærmere udtale mig. Som de foreligger her, er de utilstrækkelige og utilfredsstillende. Dette erkender Kommissionen selv, idet den siger, at man ved Udarbejdelsen af disse Lønninger ikke har taget Hensyn til den foreliggende Dyrtid, og det er et slemt Aber ved Lønningslove; men der henvises til, at Lønningskommissionen nu snart staar for Afslutningen af sit Arbejde, og at man saa maa tage dette Spørgsmaal op. Jeg haaber, at det Resultat, vi snart vil se af Lønningskommissionens Arbejde, der nu har været i næsten 2 Aar, maa være tilfredsstillende baade for Statens Tjenestemænd i Almindelighed og for Politiet i Særdeleshed.

En enkelt Bemærkning kunde jeg have Lyst til at gøre med Hensyn til Spørgsmaalet om Pensionen. Der siges i det andet Lovforslags § 4 i Slutningen, at den Statspolitibetjent, som maa afskediges paa Grund af, at han er kommet til Skade under Udførelsen af sin Tjeneste, stedse uden Hensyn til Tjenestetiden skal have $\frac{2}{3}$ af sin sidste Lønning i Pension. Jeg kunde godt have sluttet mig til en endnu bedre Pension i et saadant Tilfælde. Det forekommer mig, at Politiet indenfor Statens Tjenestemandskorps staar paa en meget udsat Post, hvor de let kan risikere, ikke mindst under de Forhold, hvorunder vi nu lever her i Landet og i andre Lande, hvorfra Eksemplet kan smitte, at sætte Liv og Lemmer til, og at naar en Politibetjent er blevet skamslaaet af Bøller under Optøjer, har han et billigt Krav paa, at han økonomisk bliver stillet saaledes, at han kan leve nogenlunde sorgfrit. Derfor kunde jeg godt gaa med til, at man i saadanne Tilfælde gav ham den højeste Pension af Slutlønnen i de Stillinger, han kunde avancere op til, eller hans fulde Gage, hvad man nu vilde foretrække.

Avancementsforholdene har været meget utilfredsstillende for Politiet, baade det kommunale og Statspolitiet, og det glæder

mig, at der her, i alt Fald for Statspolitiets Vedkommende, er sket et betydeligt Fremskridt. Man har indført forskellige Grader, indført foruden Stillingerne som Betjent og Overbetjent, som vi nu kender, de nye Stillinger som Vagtmester og Overvagtmester, og man har endogsaa givet de paagældende dygtigste Betjente Adgang til at kunne avancere til Stillingen som Politinspektør efter det første Lovforslags § 113. Jeg hilser med Glæde, at man forbedrer de meget ofte usle Avancementsvilkaar, thi enhver, der kender til Forholdene indenfor Etaterne, vil kunne bevidne, at elendige Avancementsforhold, som holder selv dygtige Folk i Stampe i mange Aar, er egnede til at skabe Bitterhed og Svækkelse af Arbejdsenergien og Arbejdslysten i lige saa fuld Grad som utilstrækkelige Lønninger. Jeg mener derfor, at det er et godt Fremskridt. Jeg kunde ønske at spørge den højtærede Justitsminister, om han ikke kunde tænke sig, at man kunde indføre en lignende Forbedring af Avancementsforholdene for det kommunale Politis Vedkommende, altsaa indenfor det kommunale Politis Rammer. Thi det vil kun være en Del af det kommunale Politi, som avancerer over i Statspolitiet. Dernæst vil jeg gerne spørge, om der ikke kunde tages Hensyn til et Andragende, der fornylig er indbragt her til Rigsdagen, fra Politiassistenter med Kommando udenfor København, idet de ønsker, at deres Stilling maa blive lovfæstet og Bestemmelser givet med Hensyn til deres Lønninger. Endelig vil jeg gerne spørge, hvorledes det forholder sig med Overtagelsen af Tjenesten fra det Kystpoliti, som ifølge § 117 nu falder bort.

Jeg tror, jeg her i det væsentlige har klargjort min Stilling til Hovedpunkterne i Lovforslaget, og jeg vil gentage, at mit Parti ligesom jeg selv ønsker i høj Grad under de Forhold, der her foreligger, og af Hensyn til den Retsplejereform, der forestaar, at faa et stærkt, dygtigt og enigt Politi, et Politi, som man i Sandhed er berettiget til at give Benævnelsen: et Elitekorps.

Kirk: Den Betænkning, som er afgivet af den Kommission, der har været nedsat, er for saa vidt et udmærket Stykke